

РЕШЕНИЕ

№ 35254

гр. София, 27.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 55 състав, в публично заседание на 21.10.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диана Стамболова

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **8052** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл.172, ал.5 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП).

Образувано е по жалба от Г. С. Б. срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ПМ) № 1555/18.07.2025г. по чл.171, т.2а, б. „а“ от Закона за движение по пътищата, издадена от С. С.– младши автоконтрольор в 03 група, 02 сектор при Отдел „Пътна Полиция“–СДВР, с която на Г. С. Б. е наложена принудителна административна мярка –прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство (ППС) за срок от шест месеца. Излага съображения за незаконосъобразност на оспорената ЗППМ, като постановена при нарушение материалния закон, при съществено нарушение на процесуалните правила и несъответствие с целта на закона. Моли съда да постанови решение, с което да отмени обжалвания административен акт.

В съдебното заседание жалбоподателят се явява лично и поддържа жалбата.

Ответникът – С. С.– младши автоконтрольор в 03 група, 02 сектор при Отдел „Пътна Полиция“–СДВР, редовно призван, не се представлява, не изразява становище по жалбата.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

При извършена проверка от служители при СДВР, на 18.07.2025г. около 20:53ч. в [населено място], по [улица], с посока на движение от [улица]към [улица], е установено, че Г. С. Б. управлява собствения си мотоциклет марка „К.“ с рег. [рег.номер на МПС] , като водачът не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него превозно средство – административно нарушение на чл. 150а, ал.1 от ЗДвП. На жалбоподателят е съставен АУАН серия ГА № 3669470/18.07.2025г. за установеното

административно нарушение.

С оспорената Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 1555/18.07.2025г., издадена от С. С.– младши автоконтрольор в 03 група, 02 сектор при Отдел „Пътна Полиция“ - СДВР, на Г. С. Б. е наложена принудителна административна мярка –прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство (ППС) за срок от шест месеца. Отнети са СРМПС № [ЕИК] и регистрационните табели на мотоциклета.

Към жалбата е представено и свидетелство за управление на МПС №[ЕИК]/04.08.2025г., от което се установява, че жалбоподателят притежава категории АМ, А1, А2, А, В1 и В, валидно до 04.08.2035г.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима като подадена в срок, от надлежна страна и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол.

Разгледана по същество е основателна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материално - правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспорената заповед е обективирана в писмена форма, подписана е от издателя си и е издадена от административен орган, разполагащ с материална и териториална компетентност. Същата съдържа изискуемите от чл. 59, ал.2 на АПК реквизити, включително фактически и правни основания за издаване на акта.

Оспорената заповед е постановена при съществени нарушения на административно-производствените правила и несъобразяване с материалния закон.

Съгласно чл. 171, ал.1 от ЗДвП за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат следните принудителни административни мерки: като в т.2а от същия закон е визирана хипотезата на прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, което: 1. не е правоспособен водач; 2. не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство; 3. след като е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, 4. свидетелството му за управление е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс - за срок от 6 месеца до една година.

В случая не е посочено конкретно основание за издаване на процесната заповед, а е цитирана разпоредбата на чл. 171, ал.1, т.2а, б. „а“ от ЗДвП, съдържаща множество хипотези на нарушения, т.е. извършеното нарушение в оспорената ПАМ не е конкретизирано. От съдържанието на оспорената заповед не може да се установи какво е приел административния орган като основание за налагането на ПАМ. Ето защо, съдът намира, че причините, поради които е прекратена регистрацията на процесното МПС, не са конкретизирани в заповедта и в този смисъл, категорично липсват ясни и разбираеми мотиви, т. е. липсват ясни, конкретни и разбираемо посочени фактически основания, от които да става ясно, каква е волята на административния орган и защо с оспорения административен акт е постановен този именно краен резултат.

В АУАН е посочена за нарушена разпоредбата на чл. 150а, ал.1 от ЗДвП – водачът не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него

превозно средство.

Жалбоподателят не оспорва, че на 18.07.2025г. е допуснал административно нарушение на чл. 150а, ал.1 от ЗДвП. Заявява, че е осъзнал постъпката си и веднага е отстранил нарушението – придобил е изискуемата категория, необходима за управление на въпросния мотоциклет и се е сдобил непосредствено след проверката с изискуемото по закон СУМПС. Това се установява от представеното от него свидетелство за управление на МПС №[ЕИК]/ 04.08.2025г., от което се установява, че жалбоподателят притежава категории АМ, А1, А2, А, В1 и В, валидно до 04.08.2035г.

Съдът намира, че в конкретния случай оспорената принудителна административна мярка е постановена и при нарушаване на материалния закон – неспазване на прогласения в чл.6 от АПК принцип на съразмерност при постановяване на административните актове.

С оглед изложеното оспорената заповед се явява незаконосъобразна, като издадена в нарушение на изискването за форма и при съществени процесуални нарушения и като такава следва да бъде отменена.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 172, ал.2 от АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 1555/18.07.2025г., издадена от С. С.– младши автоконтрольор в 03 група, 02 сектор при Отдел „Пътна Полиция“-СДВР, с която на Г. С. Б. е наложена принудителна административна мярка –прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство (ППС) за срок от шест месеца.

Решението е окончателно и не подлежи на касационно обжалване.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ :